

8. apríla 2023

Meditačný obsah č. 185:

Ľudská prirodzenosť (povaha) sa so svojimi najrozličnejšími pocitmi nachádza v celkom zvláštnej a svojráznej rozporuplnosti, lebo to, čo je človeku blízke, väčšinou ho viaže späť na jeho dovtedajšie zvyklosti a nevedomé sklony, zatiaľ čo to, čo je mu vzdialené, nepredstavuje pre jeho pocitový život nijakú pravú realitu. Duch v jeho pravdách a tvorivých realitách tvorí jemnú skutočnosť, ktorá až vtedy dosiahne pocity, keď budú dané dobré kritériá rozlišovania a dušu budú sprevádzať určité okamihy bez zviazanosti.

Pavol vedel o tejto zvláštnej protirečivej povahe človeka. Dnes je tu v človeku ešte oveľa viac, než v dobe ranného kresťanstva, lebo emocionálne nálady a rozmazanosti, v ktorých jedinec žije, zaoberanie sa so všemožnými druhmi materialistických zdanlivých nevyhnutností, sužuje skrytý a už sotva dýchajúci život duše.

„Lebo vieme, že zákon je duchovný, ale ja som telesný, predaný hriechu. Ved' čo konám, tomu nerozumiem, lebo nie to robím, čo chcem, ale konám to, čo nenávidím. A keď konám, čo nechcem, priznávam zákonu, že je dobrý ."

List Rímskym 7,14-16 ¹

Tento rozdiel v ľudskej mysli, na ktorý Pavol poukazuje, úzko súvisí so stavom zúfalstva, ktorý prežíva ľudská myseľ, keď sa chce pozdvihnúť k Duchu. Človek má tendenciu robiť vždy to, čo v skutočnosti nenávidí, alebo, inak povedané, konať s najrôznejšími pripútanosťami a kompenzáciami, čo škodí jeho ďalšiemu rozvoju.

V Bhagavadgíte Ardžuna prežíva bojové pole, kurukšétra, v bezprostrednom masívnom prejave. Prežíva svoje putá a chce sa im poddať, pretože ešte nevie nabrať odvahy na ďalší krok vo svojom vývoji.

Meditácia 185

Napísal Administrator

Nedeľa, 17 December 2023 23:47 - Posledná úprava Pondelok, 18 December 2023 00:09

S týmito úvahami o Pavlovom výroku by sa mala diať meditácia a stavať na doterajšom rozlišovaní.

Zdroj:

¹ Nový zákon

[meditácia č. 184](#) < späť [zoznam meditačných obsahov](#) vpred > [meditácia č. 186](#)